

Αντιμετώπιση της ασυνέχειας του ιστού:

Το παράδειγμα της οδού Πειραιώς

Κων/νου Μωραΐτη
επίκ. καθηγητή
Τμ. Αρχιτεκτόνων ΕΜΠ

Εισαγωγή

Παρουσιάζεται εδώ μια πρόταση που εξετάζει τη δυνατότητα ανάπλασης της αστικής ζώνης, που ορίζεται από τον κυκλοφοριακό άξονα της οδού Πειραιώς και τις δύο όμορες προς αυτόν γραμμικές ζώνες, που αναπτύσσονται στις πλευρές του⁽¹⁾.

Η Πειραιώς χρησιμοποιείται ως παράδειγμα για να διερευνηθούν θεωρητικά δυο επιμέρους προβλήματα του αστικού ιστού, καθώς και ένα εργαλείο ανάλυσής του.

1. Το πρόβλημα της ασυνέχειας ανάμεσα σε τμήματα της πόλης. Το πρόβλημα αυτό αντιμετωπίζεται με μια σειρά από αναπλάσεις.

2. Το πρόβλημα της ανεπαρκούς παρουσίας φυσικών στοιχείων, όπως το πράσινο και το νερό, στο χώρο της πόλης. Το δεύτερο από θέμα, η πρόταση το προσεγγίζει με την αυξημένη συμμετοχή των φυσικών διαμορφώσεων στις περιοχές ανάπλασης και γενικότερα, με την πρόταση σύζευξης των κατασκευών και των φυσικών στοιχείων. Στην πρόταση αυτή δόθηκε το όνομα "οικομηχανική".

Το εργαλείο που διερευνήθηκε είναι το "εικονικό τοπίο". Πρόκειται για τρισδιάστατα σχεδιάσματα ηλεκτρονικού υπολογιστή, με τα οποία ελέγχονται οι προτεινόμενες αναπλάσεις.

Το γενικό ενδιαφέρον της πρότασης

Η πρόταση, με αφορμή την οδό Πειραιώς, αναφέρεται σε μια σειρά από τυπικά αστικά προβλήματα. Κάποια από αυτά μπορούμε να τα εντοπίσουμε σε περισσότερες από μια αστικές περιοχές του λεκανοπέδιου της πρωτεύουσας, όσο και σε άλλες ελληνικές πόλεις. Τα προβλήματα αυτά αποτελούν ερωτήματα που απασχολούν το σύγχρονο αστικό σχεδιασμό και γενικότερα τη σύγχρονη αρχιτεκτονική τοπίου.

Με την έννοια αυτή, οι βασικές ιδέες της πρότασης, μπορούν να θεωρηθούν παραδειγματικές και εφαρμοσμένες σε ένα ευρύτερο φάσμα αναπλά-

σεων. Είναι εξάλλου χαρακτηριστικό, πως οι προτάσεις για την οδό Πειραιώς, παρουσιάζουν συνάφεια στόχων και συνθετικών χειρισμών, με μια άλλη πρόταση, για την ανάπλαση της παραλιακής ζώνης της Πάτρας⁽²⁾.

1. Το πρόβλημα της αστικής ασυνέχειας. Η περίπτωση της οδού Πειραιώς

Το μεγαλύτερο πρόβλημα το οποίο χαρακτηρίζει την αστική ζώνη κατά μήκος της οδού Πειραιώς, είναι το πρόβλημα του ρήγματος που προκαλεί στον ιστό της πόλης.

Η ασυνέχεια αυτή, εκδηλώνεται με έντονες διαφορές στις χρήσεις γης, όπως κατοικία και βιομηχανία. Και στις δυο παρειές της οδού Πειραιώς, διαμορφώθηκαν, κατά τις παλαιότερες περιόδους βιομηχανικής ανάπτυξης, εκτεταμένες εγκαταστάσεις βιομηχανιών, αποθηκών ή άλλων συναφών χώρων, που έρχονται σε προφανή αντίθεση με τις γειτονικές περιοχές κατοικίας.

Στην περίοδο της έντονης βιομηχανικής δραστηριότητας, η διαφορά χρήσης σήμαινε και σοβαρή λειτουργική όχληση. Ωστόσο, η βιομηχανία σήμαινε επίσης, προσφορά θέσεων εργασίας. Η κοινωνική της σημασία ήταν μεγάλη. Η σχέση κατοικίας και βιομηχανίας ισχυρή. Το ρήγμα γεφυρωνόταν. Η πρόσφατη αποβιομηχάνηση, αντίθετα, και η εγκατάλειψη των βιομηχανικών κτιρίων, οδήγησε στη δημιουργία νεκρών περιοχών και η ασυνέχεια χαράσσει έντονα το χώρο.

2. Προτάσεις

2.1 Αναπλάσεις

Στις προτάσεις που παρουσιάζονται για την οδό Πειραιώς, η αντιμετώπιση του προβλήματος γίνεται με παραδειγματική ανάπλαση τεσσάρων επιμέρους περιοχών.

Αυτές είναι:

- Η περιοχή τομής της οδού Πειραιώς με την οδό Χαμοστέρνας.
- Η περιοχή του Ρουφ.
- Η περιοχή της τομής της οδού Πειραιώς με τον ποταμό Κηφισό.

- Η περιοχή της κατάληξης της οδού Πειραιώς, στη σύνδεσή της, με την οδό Γρηγορίου Λαμπράκη.

Οι προτεινόμενες αναπλάσεις στις περιοχές αυτές, αφορούν την υλοποίηση υπαίθριων ζωνών αναψυχής και κομβικών κτιρίων δημόσιας πολιτιστικής ή κοινωνικής χρήσης, τα οποία συμπληρώνονται με ελαφρότερες κατασκευές, κατά μήκος του δρόμου. Διαμορφώνονται έτσι, περιοχές με τοπική και υπερτοπική λειτουργία, ανοικτές στο κοινό και αίρεται η πρώτη απία ασυνέχειας στις χρήσεις ανάμεσα στις περιοχές κατοικίας και στις εγκαταλελειμμένες βιομηχανικές εκτάσεις.

Και στις τέσσερις περιοχές ανάπλασης, οι χρήσεις που προτείνονται περιλαμβάνουν την τοπική γεφύρωση της οδού Πειραιώς, σκοπεύοντας να προσφέρουν ουσιαστική σύνδεση ανάμεσα στα χωρισμένα σήμερα, από τον κυκλοφοριακό άξονα, απέναντι τμήματα της πόλης. Αίρεται έτσι ο δεύτερος όρος της αστικής ασυνέχειας, που είναι χωρικός: η οδός Πειραιώς ως ρήγμα.

2.2 Η δομική ιδιαιτερότητα του δρόμου. Ο δρόμος ως "σπονδυλική στήλη"

Οι κατασκευές γεφύρωσης εξασφαλίζουν ένα σύστημα συνδέσεων μεταξύ των δύο πλευρών του δρόμου. Οι συνδέσεις αυτές προϋποθέτουν όμως, μια ακολουθία σχεδιασμού, παράλληλη προς τον κυκλοφοριακό άξονα.

Η οδός Πειραιώς, επηρεάζει την πόλη προσδιορίζοντας με έμφαση γραμμικές ζώνες στις δυο πλευρές της. Αυτή η συγκεκριμένη δομή του συγκοινωνιακού καναλιού, αναδεικνύει τα μέτωπα του δρόμου, έτσι ώστε, οι επιμέρους προτάσεις να αποκτούν τη συνθετική συνοχή τους, ως σημεία μιας συνολικότερης παρέμβασης κατά μήκος της Πειραιώς και ως επιμέρους σημεία μιας συνολικότερης αναφοράς στον άξονα του δρόμου.

Αν παρομοιαστούν οι υπέργειες γεφυρώσεις με τα πλευρά ενός σκελετού, που αναπτύσσονται σε αρκετό μήκος και προς τις δυο πλευρές του αστικού σώματος, τότε η Πειραιώς δηλώνεται με σαφήνεια ως η "σπονδυλική στήλη" της σύνθεσης. Την πολεοδομική σημασία αυτής της "σπονδυλικής στήλης", η πρόταση θα έπρεπε οπωσδήποτε να την ενισχύσει. Έτσι, οι τέσσερις περιοχές παρέμβασης, αποτελούν υποδείγματα μιας ευρύτερης συνθετικής σειράς προτάσεων, οι οποίες στην ολοκληρωμένη τους μορφή, θα πρέπει να παρακολουθούν την κίνηση κατά μήκος του δρόμου και να επισημαίνουν, παρά την ηθελιμμένη απώλεια κάποιων "σπονδύλων", την οργανική σύνδεση της Αθηναϊκής πρωτεύουσας με το επίνειό της.

Η επανάκτηση του βάθους:

2.3 Κομβικά κτίρια - κατασκευές - διάδρομοι

Η πρόταση μιας σειράς από κομβικά κτίρια, με λειτουργίες δημόσιας χρήσης, επιχειρεί την ενίσχυση της σημασίας του δρόμου.

Εκτός από τα κομβικά κτίρια, προτείνονται στις πλευρές της Πειραιώς, λιγότερο συμπαγείς κατασκευές, που αναπτύσσονται παράλληλα προς τον άξονά της. Είναι γραμμικοί στεγασμένοι, ημιυπαίθριοι χώροι. Προορίζονται να αναπαράγουν, με μονιμότερο τρόπο, μια διαπερατή ικριωματική αντίληψη, να αποτελέσουν χώρους περιπάτου και αναψυχής και υπόβαθρα φύτευσης. Παράγουν διάτρητα μέτωπα και τονίζουν το βάθος παράλληλων πλευρικών επιπέδων, που απομακρύνονται από το όριο του δρόμου. Τις αποκαλούμε κατασκευές-διαδρόμους, αντιδιαστέλοντάς τες προς τα κομβικά κτίρια και τις κατασκευές γεφύρωσης.

2.4 Οι κατασκευές γεφύρωσης⁽³⁾

Στην περίπτωση της οδού Πειραιώς, οι κατασκευές γεφύρωσης του δρόμου είναι υπέργειες διαβάσεις που αρθρώνονται με τους υπαίθριους δημόσιους χώρους, οι οποίοι σχετίζονται με τις παρόδιες κατασκευές σε οργανική συνέχεια με τις κατασκευές-διαδρόμους. Οι υπέργειες διαβάσεις διαμορφώνονται, έτσι ώστε, εκτός από

τις δυνατότητες απρόσκοπτης διέλευσης του κοινού, να λειτουργούν, επίσης, ως τόπος περιπάτου.

Για τον λόγο αυτό συσχετίζονται με τους ανοικτούς δημόσιους χώρους στις παρειές της Πειραιώς, όπως και με τα κομβικά κτίρια δημόσιας χρήσης. Σε σχέση με τα κτίρια αυτά, οι υπέργειες διαβάσεις σχεδιάστηκαν, έτσι ώστε, να αποτελούν περιοχές εκτόνωσης της εσωτερικής κτιριακής λειτουργίας. Το πλάτος των διαβάσεων, προτείνεται μεγαλύτερο ή ίσο των δώδεκα μέτρων, ώστε να γίνεται δυνατή η χρήση τους και κατά την εγκάρσια έννοια. Επιπλέον, προτείνεται η διαμόρφωση στεγασμένων καθιστικών, που το μεγάλο ύψος τους από το έδαφος θα τα καθιστά προνομακά σημεία θέασης (belvedere) είτε πριν τον Παρθενώνα είτε πριν το Πειραικό λιμάνι. Πάντως, η χαρακτηριστική ιδιότητα των υπερυψωμένων κατασκευών γεφύρωσης, είναι η διαμόρφωσή τους, έτσι ώστε, να αποτελούν υπερυψωμένους φορείς πρασίνου (υπερυψωμένοι κήποι).

2.5 Επέμβαση στο αστικό τοπίο και επεξεργασία των φυσικών στοιχείων του

Το τοπίο της Αθήνας έχει ανάγκη ανασυγκρότησης των δομικών του χαρακτηριστικών. Έμφαση πρέπει να δοθεί στη διαμόρφωση εκτάσεων αστικού πρασίνου, στην αύξηση της φύτευσης και στην παρεμβολή στοιχείων νερού. Οι υπερυψωμένες κατασκευές προσφέρουν τα βάθρα, της απ' υψηλού συνολικής θέασης της πόλης, αλλά και πολύ ειδικότερα, αποτελούν την εσχάρα ανάπτυξης των φυτών και της μετακίνησης του πρασίνου ποταμιού, από τη μια πλευρά του δρόμου στην άλλη. Ο σχεδιασμός κατασκευών, προορισμένων να καλυφθούν από τη φύτευση, περιγράφεται στη συνέχεια.

3. Στοιχεία μιας γενικότερης θεωρητικής προσέγγισης.

Η "οικομηχανική" πρόταση: σύζευξη τεχνήματος και φυσικών στοιχείων

Στην ευρύτερη διατύπωσή της, η "οικομηχανική", είναι η διαδικασία σύζευξης τεχνήματος και φυσικού στοιχείου. Είναι η βασική συνθήκη συγκρότησης του αστικού τοπίου.

Με όρους διατύπωσης πολιτιστικής οικολογίας, η "οικομηχανική" αντιλαμβάνεται τον αστικό χώρο, ως το πεδίο συσχέτισης του πολιτισμού με τη φύση. Η πόλη επιδομείται με υπόβαθρο τη φύση και τη μεταλλάσσει ώστε να παραχθεί. Το αποτέλεσμα αυτής της μεταλλαγής, αποτελεί μια νέα "αστική φύση". Στο πλαίσιο αυτής της ερμηνείας η πόλη αναγνωρίζεται ως η φυσική κοιτίδα του αστού. Αναγνωρίζεται επίσης, ότι οι φυσικές και τεχνητές δομές, εναλλάσσουν αμοιβαία τους ρόλους τους. Τα φυσικά είδη υφίστανται πολιτιστική επεξεργασία, ενώ τα τεχνήματα αναδύονται ως γεγονότα "αυτοφυή" της αστικής κοινωνίας.

Απροσχεδιαστές εκφράσεις αυτής της συσχέτισης, δίδονται από τις εγκαταλελειμμένες βιομηχανικές εγκαταστάσεις, που αποτελούν σημεία όπου θα εφαρμοστεί η "οικομηχανική" πρόταση. Στα εγκαταλελειμμένα οικοπέδα της πόλης, οι φυτικές εκφύσεις διαπλέκονται με τα οικοδομικά κελύφη και με τα αχρηστευμένα μηχανήματα, υλοποιώντας την υπέρβαση της αστικής "αυθεντίας". Όχι μόνο της χωρικής αυθεντίας μεταξύ κάποιων συγκεκριμένων περιοχών, αλλά και της πολιτιστικής αυθεντίας, ανάμεσα στις φυσικές και πολιτιστικές διεργασίες.

4. Διερευνήσεις μέσω του εικονικού τοπίου

Η αντίληψη για το αστικό τοπίο, θεωρεί ως κεντρική την επιρροή των φυσικών στοιχείων. Με ανάλογη έμφαση είναι υποχρεωμένη να εξετάσει και κάτι εξίσου σημαντικό, για τη δυτική αντίληψη του τοπίου.

Πρόκειται για τις μεθόδους επεξεργασίας της εικόνας. Σε παλαιότερες περιόδους, η τοπιακή ερμηνεία περιελάμβανε, ως κύρια έκφρασή της, την παράσταση κατά τα πρότυπα της ζωγραφικής τοπογραφίας. Αντίληψη βέβαια που φάνηκε να υποχωρεί κάτω από την πίεση νέων τρόπων παράστασης. Της φιλικής καταγραφής, για παράδειγμα, που πρώτη προώθησε μια κινήτικότερη αντίληψη για τον τόπο.

Στο παράδειγμα της οδού Πειραιώς, η τοπιακή ερμηνεία περιέλαβε τρία "παράλληλα" συστήματα προσομοίωσης:

- Τον διδιάστατο σχεδιασμό, με συνήθεις γραφικές μεθόδους.

- Τον σχεδιασμό με συστήματα τρισδιάστατης προσομοίωσης στον ηλεκτρονικό υπολογιστή.

- Την καταγραφή με μαγνητοσκοπήση.

Δοκιμάστηκε η χρήση συστημάτων τρισδιάστατης προσομοίωσης στον ηλεκτρονικό υπολογιστή και ως συνθετικών εργαλείων. Προέκυψαν εικόνες που διαρκώς μεταβάλλονται. Αντιμετωπιζόμενες μεμονωμένα, έδιναν σαφώς φτωχότερα αποτελέσματα.

Η κίνηση από τη μια εικόνα στην άλλη και η αφομοίωση από τις προκύπτουσες παραστάσεις άλλων παραστάσεων, βοηθούν τον σχεδιαστή να αποκτήσει μια κιναισθητική αντίληψη του τοπίου που είναι φανερή.

Είναι ενδιαφέρουσα η σύγκριση των προηγούμενων τρόπων επεξεργασίας του τοπίου με τη μαγνητοσκοπημένη καταγραφή. Είναι μια μέθοδος συνθετικής επεξεργασίας του τοπίου, επίσης συμβατή με τον ηλεκτρονικό υπολογιστή.

Από τη σύγκριση αυτή προκύπτει ότι η τοπική αντίληψη εκτεταμένων αστικών ενοτήτων, δεν μπορεί να

υπάρξει ως κλειστή ενότητα παραστάσεων.

Αντίθετα, από μια συνθετική προσέγγιση που επιμένει να εξετάζει το τοπίο, αναλύοντας αποκομμένες δομές, αντιλαμβάνομαστε τις τοπιακές παραστάσεις, ως ανοικτές δομές παραλλαγών. Μεταξύ τους δημιουργούνται διαρκώς νέες αισθητηριακές ή εννοιολογικές συνέχειες ή αντίστροφα, δεδομένες συνάψεις καταργούνται και παραστάσεις αποσπώνται από το περιβάλλον τους, προκειμένου να συννευρεθούν με άλλες παραστάσεις ή αποσπάσματα παραστάσεων.

Αντί επιλόγου

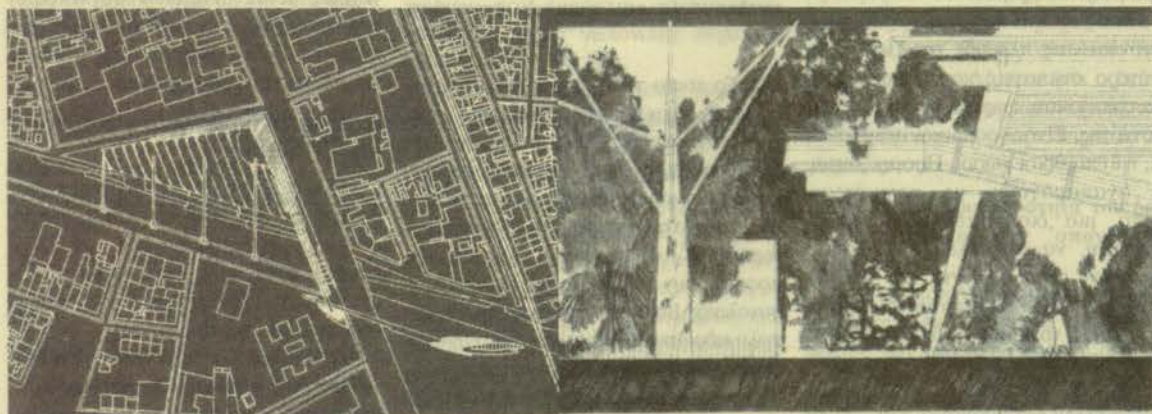
Με αφορμή την οδό Πειραιώς, εξετάστηκαν τρεις περιπτώσεις ασυνέχειας. Η ανάλυσή τους, όπως και η συνθετική τους αντιμετώπιση, αποτελούν γενικότερα θέματα, πολύ ευρύτερα από τη μεγάλη όντως σημασία της οδικής σύνδεσης ανάμεσα στην Ελληνική πρωτεύουσα και στο επίγειό της.

Η έρευνα της λειτουργικής ασυνέχειας αστικών περιοχών και των δυνα-

τοτήτων άρσης της, ο σχολιασμός της ασυνέχειας, ανάμεσα στη φυσική και τη δομική διαμόρφωση του αστικού τοπίου και των μορφών υπέρβασής της, η περιγραφή της ασυνέχειας ή της συνέχειας των παραστάσεων, που με διαφορετικούς τρόπους αποδίδουν το τοπίο αυτό, όλες οι παραπάνω προσεγγίσεις, αφορούν στον πολεοδομικό σχεδιασμό και την αρχιτεκτονική του αστικού τοπίου γενικότερα.

Βιβλιογραφία

- Ashworth G J.- Tumbridge J E., *The tourist- historic city*, belhaven press, Great Britain, 1990.
- Cazes G. - Potier F., *Le tourisme urbain*, Paris, puf que sais-JE, 1996
- Επιτροπή Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Αποφάσεις 92/421, 93/C 128/09, 94C, 122/07 για τις κοινοτικές δράσεις υπέρ του τουρισμού.
- Ζαχαράτος Γ., *Τα προβλήματα και οι προοπτικές του τουρισμού στην Ελλάδα*, στο: Πολιτική και Κοινωνία- Οικονομία- Εξ. Σχέσεις. Αθήνα, Παπαζήσης, 1988.

ΠΥΡΦΟΡΟΣ 1998

ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗ ΚΗΦΙΣΟΥ

ΚΙΝΟΠΟΛΙΣΑ Ρ Σ Ι Σ 4

ECO TECHNO POLIS

ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΚΟΣΤΑΣ ΠΑΝΟΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΧΕΛΙΔΩΝΗ

ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΕΣ

- Κομίλης Π., *Χωρική ανάλυση του τουρισμού*, ΚΕΠΕ, Αθήνα, 1986.
 - Κοκκώσης Χ., Παρπαύρης Α., *Φέροουσα ικανότητα: καταλύτης διαμόρφωσης αρμονικών σχέσεων τουρισμού και περιβάλλοντος*, Τεχνικά Χρονικά ΤΕΕ, 5/1995.
 - Law C M., *Urban tourism attracting*

visitors to large cities, Mansel - London, 1993.
 - Page SJ, *Urban tourism*, ed, routledge, 1995.
 - Savignac A.E.-Παγκόσμιος Οργανισμός Τουρισμού, *The consolidation of the Tourism Industry: Its Importance to the Global Economy*,

στο 4ο Διεθνές Συνέδριο του Παγκόσμιου Οργανισμού Ιστορικών Πόλεων: Ο τουρισμός και οι πόλεις της Παγκόσμιας Κληρονομιάς, Έβρορα Πορτογαλίας, Σεπτέμβριος 1997.
 - Τσάρτας Π., *Τουρίστες, Ταξίδια, Τόποι*. Εξάντας, Αθήνα 1996.

Απόστολο του Εθνικού Κέντρου Μελετών Αρχιτεκτονικής, Πύργος, 1997. Η έκθεση διοργάνωσε το Τμήμα Αρχιτεκτόνων ΕΜΠ και το περιοδικό ARTI International.

Η πρόταση μελετήθηκε στα πλαίσια του ερευνητικού προγράμματος "Ηρακλής". Το πρόγραμμα υλοποιήθηκε με τη χορηγία της εταιρείας ΑΓΕΤ "Ηρακλής" και την επιστημονική διεύθυνση και το συντονισμό του καθηγητή του Πολυτεχνείου του Μιλάνο C. Macchi Cassia και του καθηγητή του Τμήματος Αρχιτεκτόνων ΕΜΠ Δ. Καρύδη.

Ο σχεδιασμός ανάλογων κατασκευών γεφύρωσης, έχει απασχολήσει την ομάδα μελέτης και στο ερευνητικό πρόγραμμα για την ανάπλαση της λιμενικής ζώνης της Πάτρας. Κατά τη μελέτη αυτή είχε διαπιστωθεί, πως ανάμεσα στον αστικό ιστό και στη λιμενική ζώνη παρεμβάλλεται ο παραλιακός δρόμος και η σιδηροδρομική γραμμή. Η απόφαση να διατηρηθούν ο παραλιακός δρόμος και η σιδηροδρομική γραμμή σε λειτουργία, χωρίς υπογειοποίηση, οδήγησε στο σχεδιασμό υπερυψωμένων κατασκευών, κτιρίων ή επιπέδων κίνησης του κοινού, ικανών να "συρράψουν" τα απομακρυσμένα κομμάτια της πόλης. Ένα ανάλογο πρόβλημα θέτει στην Αθήνα η Α. Ποσειδώνος.

1. Η πρόταση που την επεξεργάστηκε η αρχιτεκτονική ομάδα "Αρσις" παρουσιάστηκε με τον τίτλο "Οικοτεχνόπολις", στην έκθεση "Αποσπασματική Πόλη", τον Σεπτέμβριο του 1997. Την έκθεση διοργάνωσε το Τμήμα Αρχιτεκτόνων ΕΜΠ και το περιοδικό ARTI International.

2. Η πρόταση μελετήθηκε στα πλαίσια του ερευνητικού προγράμματος "Ηρακλής". Το πρόγραμμα υλοποιήθηκε με τη χορηγία της εταιρείας ΑΓΕΤ "Ηρακλής" και την επιστημονική διεύθυνση και το συντονισμό του καθηγητή του Πολυτεχνείου του Μιλάνο C. Macchi Cassia και του καθηγητή του Τμήματος Αρχιτεκτόνων ΕΜΠ Δ. Καρύδη.

3. Ο σχεδιασμός ανάλογων κατασκευών γεφύρωσης, έχει απασχολήσει την ομάδα μελέτης και στο ερευνητικό πρόγραμμα για την ανάπλαση της λιμενικής ζώνης της Πάτρας. Κατά τη μελέτη αυτή είχε διαπιστωθεί, πως ανάμεσα στον αστικό ιστό και στη λιμενική ζώνη παρεμβάλλεται ο παραλιακός δρόμος και η σιδηροδρομική γραμμή. Η απόφαση να διατηρηθούν ο παραλιακός δρόμος και η σιδηροδρομική γραμμή σε λειτουργία, χωρίς υπογειοποίηση, οδήγησε στο σχεδιασμό υπερυψωμένων κατασκευών, κτιρίων ή επιπέδων κίνησης του κοινού, ικανών να "συρράψουν" τα απομακρυσμένα κομμάτια της πόλης. Ένα ανάλογο πρόβλημα θέτει στην Αθήνα η Α. Ποσειδώνος.

4. Η πρόταση που την επεξεργάστηκε η αρχιτεκτονική ομάδα "Αρσις" παρουσιάστηκε με τον τίτλο "Οικοτεχνόπολις", στην έκθεση "Αποσπασματική Πόλη", τον Σεπτέμβριο του 1997. Την έκθεση διοργάνωσε το Τμήμα Αρχιτεκτόνων ΕΜΠ και το περιοδικό ARTI International.

5. Η πρόταση μελετήθηκε στα πλαίσια του ερευνητικού προγράμματος "Ηρακλής". Το πρόγραμμα υλοποιήθηκε με τη χορηγία της εταιρείας ΑΓΕΤ "Ηρακλής" και την επιστημονική διεύθυνση και το συντονισμό του καθηγητή του Πολυτεχνείου του Μιλάνο C. Macchi Cassia και του καθηγητή του Τμήματος Αρχιτεκτόνων ΕΜΠ Δ. Καρύδη.

6. Ο σχεδιασμός ανάλογων κατασκευών γεφύρωσης, έχει απασχολήσει την ομάδα μελέτης και στο ερευνητικό πρόγραμμα για την ανάπλαση της λιμενικής ζώνης της Πάτρας. Κατά τη μελέτη αυτή είχε διαπιστωθεί, πως ανάμεσα στον αστικό ιστό και στη λιμενική ζώνη παρεμβάλλεται ο παραλιακός δρόμος και η σιδηροδρομική γραμμή. Η απόφαση να διατηρηθούν ο παραλιακός δρόμος και η σιδηροδρομική γραμμή σε λειτουργία, χωρίς υπογειοποίηση, οδήγησε στο σχεδιασμό υπερυψωμένων κατασκευών, κτιρίων ή επιπέδων κίνησης του κοινού, ικανών να "συρράψουν" τα απομακρυσμένα κομμάτια της πόλης. Ένα ανάλογο πρόβλημα θέτει στην Αθήνα η Α. Ποσειδώνος.

7. Η πρόταση που την επεξεργάστηκε η αρχιτεκτονική ομάδα "Αρσις" παρουσιάστηκε με τον τίτλο "Οικοτεχνόπολις", στην έκθεση "Αποσπασματική Πόλη", τον Σεπτέμβριο του 1997. Την έκθεση διοργάνωσε το Τμήμα Αρχιτεκτόνων ΕΜΠ και το περιοδικό ARTI International.

8. Η πρόταση μελετήθηκε στα πλαίσια του ερευνητικού προγράμματος "Ηρακλής". Το πρόγραμμα υλοποιήθηκε με τη χορηγία της εταιρείας ΑΓΕΤ "Ηρακλής" και την επιστημονική διεύθυνση και το συντονισμό του καθηγητή του Πολυτεχνείου του Μιλάνο C. Macchi Cassia και του καθηγητή του Τμήματος Αρχιτεκτόνων ΕΜΠ Δ. Καρύδη.

9. Ο σχεδιασμός ανάλογων κατασκευών γεφύρωσης, έχει απασχολήσει την ομάδα μελέτης και στο ερευνητικό πρόγραμμα για την ανάπλαση της λιμενικής ζώνης της Πάτρας. Κατά τη μελέτη αυτή είχε διαπιστωθεί, πως ανάμεσα στον αστικό ιστό και στη λιμενική ζώνη παρεμβάλλεται ο παραλιακός δρόμος και η σιδηροδρομική γραμμή. Η απόφαση να διατηρηθούν ο παραλιακός δρόμος και η σιδηροδρομική γραμμή σε λειτουργία, χωρίς υπογειοποίηση, οδήγησε στο σχεδιασμό υπερυψωμένων κατασκευών, κτιρίων ή επιπέδων κίνησης του κοινού, ικανών να "συρράψουν" τα απομακρυσμένα κομμάτια της πόλης. Ένα ανάλογο πρόβλημα θέτει στην Αθήνα η Α. Ποσειδώνος.

10. Η πρόταση που την επεξεργάστηκε η αρχιτεκτονική ομάδα "Αρσις" παρουσιάστηκε με τον τίτλο "Οικοτεχνόπολις", στην έκθεση "Αποσπασματική Πόλη", τον Σεπτέμβριο του 1997. Την έκθεση διοργάνωσε το Τμήμα Αρχιτεκτόνων ΕΜΠ και το περιοδικό ARTI International.

ΠΥΡΦΟΡΟΣ 1998